

borg, L. Pedersen, Rode), bemærkede, at ved Fremsættelsen af Lovforslaget blev „udenlandsk Lovgivning paaberaabt, men med Urette. Saafremt Forslaget ophøjes til Lov, vil det være uden Sidestykke i Verden, baade hvad Beskatningens Karakter, Form og Højde angaar“. Al Beskatning i ældre og nyere Tider af Forestillinger og Fremvisninger har været kommunal, og den Afgift, der opkræves andetsteds, erlangt fra saa stor som her foreslaaet. Mindretallet henviser derhos — uden i øvrigt at ville komme nærmere ind paa en *principiel* Drøftelse af den foreslaaede Afgift — til, at den „Skatteevne“, som efter Flertallets Opfattelse finder sit Udtryk gennem Beløb, der udgives til Forlystelser, „giver sig ligesaa iøjnefaldende Udslag paa mangfoldige andre Maader, nemlig ved den hele Lefevod, ved Folkehold, Selskabelighed, Rejser, ved Deltagelse i Festmaaltider, Besøg paa Restaurationer og Beværtninger, ved Beboelsesforholdene, ved Erhvervelse af Bøhave, Beklædning, Bøger og Kunstgenstande“, og at man, hvis man vilde give sig til at beskatte de forskellige Former, under hvilke „Skatteevnen giver sig Udslag“, ud over et nødvendigt Minimumsforbrug, vilde „vende tilbage til gamle utilfredsstillende og meningsløse Skattesystemer“, hvorhos Mindretallet endelig bemærker, at det ikke maa overses, „at nogen Adspredelse, Underholdning, Fornøjelse, Kunstnydelse er en menneskelig Nødvendighed, og at det er ganske ubilligt at fordyre Adgangen hertil for den ubemidlede eller mindre velstillede Del af Befolkningen“. Mindretallet, der anbefalede at stemme imod Lovforslaget, stillede nogle enkelte Ændringsforslag, sigtende til „i alt Fald at formindske Forslagets skadelige Overdrivelser, ved i Almindelighed at nedsætte Procentafgiftens Størrelse og ved desuden for Teaterforestillinger og Koncerter at bevare de nuværende Skatteforhold. — Et tredje Mindretal (Johan Knudsen) kunde heller ikke erkende, at enhver Udgift til Forlystelser er Udtryk for en Skatteevne og derfor en rimelig Genstand for Beskatning, ligesom dette Mindretal endvidere er enig i, at hvis der skal lægges Skat derpaa, burde dette rettest være en kommunal Sag. Under de foreliggende Omstændigheder vil Mindretallet dog ikke modsætte sig, at der ogsaa ad denne Vej søges tilvejebragt en Indtægt for Statskassen, men en Betingelse herfor maa dog være, at „Afgiftens Størrelse og Formen for dens Opkrævelse bliver en saadan, at den ikke kan tænkes at virke hindrende, endsige ødelæggende, for de Forestillinger, som det bør være Lovgivningens Sag at værne“, hvilket netop den foreslaaede Skat maa antages at ville gøre. Da nu en Løsning af denne Opgave medfører store Vanskeligheder, og da „Stoffet synes lidet gennemarbejdet“, vilde Mindretallet have foretrukket, at Sagens Behandling afsluttedes med en Opfordring til Regeringen om inden næste Rigs-